

Soudce Čas

Ortel

Zas prázdnej den, nic kolem nás
mám pocit ten, že nastal pro mě čas
Přestat číst, obrátit list
zapomenout a jenom sbohem říct

Krátí mi dech lži z Vašich úst
chci slyšet jen trávu v lukách růst
A božský klid lze vyměnit, za život můj
už ujíždí mi vůz....

Odpust'te mi přátelé,
radost z veršů nečiší
patosem to hraničí
až mráz běhá po těle...
Možná nemám dneska den
možná nepoved se rok
nepomůže teplej grog
snad jsme neměl chodit ven...
Loni hřálo slunce víc
jasnej zdál se každý den
rozplynul se onen sen
plán o štěstí bez hranic...
I ten vír co tahal dál
ke dnu všechny hloupý lži
náhle jakoby ustál
a tupej zrak odmlžil...

R:

Nezvaný soudce čas
vrazil stín do mých řas
posedlý lovec krás
zůstal sám a napospas
Poslední to byl skalp
je dobytej vrchol Alp
nechci víc v uších mít
ženskéj pláč natož smích

Nikoho já nechci znát
mimo myšlenkama sem
do očí pálivej křen
osud pokoušel se dát...
Kolik lidí tolik cest
kterou jen se vydat mám
vzteku v sobě plnej džbán
dost už bylo prázdných gest...
Bude líp snad druhej den
to přestane i vítr vát
svět je přeci plnej změn
tak proč se mi nechce spát...

R: Nezvaný soudce čas...